

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre.....	24 kor. (12 frt)
Félévre.....	12 „ (6 „)
Negyedévre.....	6 „ (3 „)
Egy hóra.....	2 „ (1 „)
Egyes szám.....	8 fillér (4 kr.)
Vidékre.....	10 „ (5 „)

Megjelenik mindennap

korán reggel.

Unnep és vasárnap után is.

Kolozsvár, 1904.

Főszerkesztő: Dr. PAPP JÓZSEF.

SZERKESZTŐSÉG

KIADÓHIVATAL

Eggetem-utca 7., (Lycæum-nyomda.)

HIRDETÉSEK DIJA:

Négyezer centiméterenként 8 fillér.

Paros és kereskedők kedvezményben részesülnek

Nyitott megállapodás szerint.

Péntek, augusztus 5.

Az igazságügyi politikáról.

Irt: Sebess Dénes, orsz. gyűlési képviselő.

Kolozsvár, augusztus 5.

Forrongó politikai élet, társadalmi erők erőltetése, pártok és irányzatok összeütközése jelzik az új Magyarország kialakulását. Amit az 1848-ban nem fejezhetett le az 1867, mindaz megakadályozott az 1867, mindaz követeléseket tör elő. Új irányzatok keletkeznek, intézmények avulnak el.

A társadalmi és nemzeti szervezkedés lázas munkája közt sajnosan nélkülözzük a céltudatos, bátor igazságügyi alkotásokat. Népműnk java idegenbe vándorol, mert a hazai föld el nem tartja, vagy munkát nem talál.

A földbirtok természetével meg nem egyező hitelszervezet megsemmisítette középosztályunkat. Örökösödési törvényeink az egy haza területén különböznek. Magyar jogunk nincs, ellenben osztrák magánjog uralma alatt él jó része a magyarok földnek.

Folyik a magyar magánjog kodifikációja igen szép sikerrel, halljuk a vigasztalást. De mit érünk vele, ha bármily tökéletes, csiszolt és gondos munka fog tizenöt-husz év múlva a tudósok kezei alól kikerülni — ha addig birtokjogunk tarthatatlan szervezete lehetővé teszi a magyar föld kisajátítását idegen állampolgárok részére. Hohenlohe herceg majd alkalmazkodik az új magyar magánjoghoz, de a magyar föld régi gazdái rég a tengeren túl lesznek.

Köztudomású dolog a nemzetiségi bankok akciója. Szívós, céltudatos munkával szolgálják saját faji érdekeiket. A magyar földet lassankint megszerzik, telepitnek és parcelláznak. Iparos, kereskedő generációt nevelnek — orvosokat, ügyvédeket, gazdákat taníttatnak. Mindenütt diadalmasan nyomulnak előre. A magyar földbirtok szabad prédájuk, mert míg a törvényhozás a naszdómegyei havasok örök felosztáhatatlan tulajdonosává az oláh havasi községeket tette, míg a szászok ama jogát, hogy községi vagyonyukat közvagyonként kezeljék

a köz javára, addig a magyar közbirtokossági vagyont tökéletesen vállalkozók szabad prédájává tette Erdélyben, a legveszélyesebb ponton.

A létminimum kérdése, a paraszt-hitbizományok kérdése, kataszter, telekkönyvek rendezése egy agrikultur állam elsőrangú feladata. És mi az előadói székéből azt halljuk, hogy az igazságügyi politika stabilis, a budget normális, kiadások nem emelkednek. A kényszerbirtokváltozások izesztően növekednek, megindult a föld lábainak alatt és azt halljuk, hogy a bíróságok most nagyon gyorsan fejezik be pereiket és a procentuális arány is kedvező.

A helyes igazságügyi politika a nemzeti erők kifejtésének és társadalmi konszolidációnak legfőbb eszköze. Nem statisztikai hivatalok kellene nekünk, hanem önértékes, megelégedett és okos bírák. Nem tömegtermelést akarunk az ítélethozataloknál, hanem igazságot és jó ítéleteket kérünk. Nem főként tapogatózás, régi alkotások foltoztatása, de új irányok kellene a jog terén. Új irányok, melyek számolnak a változott társadalmi helyzettel és a nemzet érző és szenvedő testébe öntenek új vért, új erőt. Nem idegen doktrínák, német és francia másolatok, de népműnk egyéniségével, jellemével meggyező alkotások kellene.

Verbóczy nemzete nélküli egész seregét a fejlődéséhez, megerősödéséhez szükséges törvényalkotásoknak. Itt tenni — alkotni kell és pedig gyorsan. Politikai harcaink alig adnak időt alapvető polgári munkára. Minden gondolkodó elme szívesen látná e működésében az igazságügyi kormányzatot. Elég volt a habozásból.

Különböztetetlen építik a fényes törvénykezési palotákat, szaporítják a bírák számát, töltik meg a fogházakat. Az általános társadalmi zűllésnek és elszegényedésnek nagy részben hiányos törvényeink az okai. Alapjában kell orvosolni a bajt, nem pedig tetszetős külső cíccsal.

a módját, hogyan kell magát megkedveltetnie.

Nem is emelhetett kifogást véglegény ellen; mert Dobolyi Géza szalmájában volt olyan gavalér mint Sarlai Laci. Magas, vállas alakja, hullámos, göndör szőke haja, rózsás arca pompásan illett a sz-p menyasszony alakjához; holott Sarlai Laci mint ha egy ujjnyival kisebb termetű lett volna Ilonánál, s köpcös, kisse elhízott alakja, a sugar leány mellett feltűnő ellentétet képezett.

De csillogó fekete szemében volt valami bűvös erő, mi megragadta a szép Kormos Ilona szívét.

A regényes hajlamoknak, az ábrándozásoknak véget vetett az országra szóló lakodalm. Három nap és három éjjel húzta a csabai cigány, s a legújabb mulatózó Sarlai Laci volt az egész társaságban. Csak mikor harmadnap reggel oszladni kezdett a duhaj fiatalság, akkor komolyodott el; oda ment a boldog véglegényhez, s eszdes, szomorú hangon szólt hozzá, de úgy, hogy a szép asszonyka is hallhatta:

— Nő Géza, neked kiderült, nekem befellegzett! De vigyázz, nehogy nekem kiderüljön, s neked besötétedjék!

Azzal kezét fogott a szép asszonykával, pár percig mereven nézett annak szemébe, aztán lehajolt, s egy forró csókot lehelt a hófehér kis kérésre.

A kastély előtt ficáinkoltak a hintókba befogott lovak; a fiataiság egy része alig tudott megvárni a boros asztaloktól; még egy utolsót, s még a legutolsót töltögtették a poharakba, míg végre a Rákóczi induló hangjai mellett fölgrátkáltak a kocsikba, s neki váltak a gyapjai pusztának.

A fiatal pár sokáig állott a kastély előtt, s belenézett a végtelen pusztába, míg a távoli homály elnyelte a robogó kocsiort.

Akkor aztán előhajtott a Dobolyi Géza négyes fogata; a szép almásszűrkék föl voltak pánlikázva. Az öreg Kormos Balázs megölelte leányát, s sokáig szívére szorította; vejenek kezét nyújtott, s férfiasan megrázta.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése.

— Expressz tudósítás. —

Budapest, aug. 4.

Eppen csakhogy tanácskozásképes a t. Ház; negyvennév azonban — többet már nem igen vannak. Ilyen nagy részvétlenség közepette kezdődik meg az ülés.

Az igazságügyi tárca.

Nyomban rátérnek az igazságügyi költségvetésre, a melyhez elnök Nési Pál beszél. Nési azon kezd, hogy nálunk az igazságügyi győzelem lábán áll. Ha akad olyan naiv ember, a ki keresésére indul, aligha akad nyomra. Ennek egyik főoka ott van, hogy a bírák túl vannak terhelve és nem szentelhetik magukat teljesen nagy feladatoknak. Konkrét eseteket hoz fel, a melyekből kiviláglik, hogy a bíró inkább rubrikákat kitöltő gép, mint igazságszóló bíró. Adatokat sorol föl arról is, milyen gyatra a bírák helyzete; már igazán tiltakozni kezd, hogy segítsenek rajuk. Ezután arról beszél, milyen hiányai vannak a büntetőtörvénykönyvnek és a büntető perrendtartásnak. Különösen a váditanács intézményénél van sok kívánnivaló. Kéri a minisztert, hogy — a mennyiben lehetséges — a saját hatáskörében szánja a lakokat. Kifogásolja azt is, hogyha a rendőrség valakit letartóztat, a lapok hasábsos tudósításokat irnak arról; másnap pedig az ügyesség szabadon bocsátja az illetőt, mert nem lehetett ellene semmit sem megállapítani. De már ekkor az áldozat erkölcsös le is anyagilag is tönkbe megy. Ilyen visszaéléseket nem szabad tűrni. Megvédelmezi az esküdtiséket Bizony Ákoskal szemben.

Artim Mihály: Az igazságszolgáltatásnak azokat a szabályait ismereti, a melyek nagyon terhesek a népre. Reformokat ajánl, melyekkel az igazság megértsége nélkül is sokban lehetne könnyíteni a bajokon. Szól az uszatótörvényről, a zálogházakról, az ingatlan bekebelezésekről, de főképpen az uszatótörvényről. Ezt az átkozott fajtat — mondta — magostól ki kellene pusztítani. A végrehajtási törvény teljesen nélküli a humanizmus. Eseteket mond a Felvidékről, a hol a szegény népet még az ág is buzsa. A költségvetést nem fogadja el.

Elnök: A vitát bezárja.

Rohonyi Gyula előadja Nési Pállal szemben kijelenti, hogy jogosan fejezi ki az igazságszolgáltatás menete fölött a megelégedést. Az igazságügyi minisztérium az adminisztráció terén óriási haladást mutat fel. Ő nem a miniszter, de a pénzügyi bizottság előadója. Kritikát is gyakorol, hiszen felhívta a miniszter figyelmét a kuriai hátraleköltségére is. A beadott határozati javaslatokat elvetendőnek tartja. — Bizony Ákos a polgári törvénykönyv elkészülését sürgeti, de hiszen ezt óhajtuk mindnyájan szívóbb. De gondolják meg, hogy ez a polgári törvénykönyv ezen paragrafusnál több részben áll a óriási nehézségekkel jár. Eddig

százegy konferenciát tartottak s még csak a felét sem intézték el az anyagnak.

Plósz beszéde.

Plósz Sándor: Legoyomatékosabb Sebess Dénes vádja, a ki azt vetette a szemébe, hogy normális budgettel jött a Ház elé. Körülbelül azt mondta ezzel, hogy semmi haladást nem mutathat fel, de törekvése sincs erre. Nehéz a helyzete, de azért felhozta, hogy a képviselőház előtt fekszik a polgári perrendtartás tervezete, melyre 40 év óta hiába várnak. Azt mondja az ellenzék, azért nem tárgyalják, mert nincs idő erre, Tisza nem engedi. (Nagy zaj.) Kérem, ez idén tavasszal is lett volna idő erre bőven. A mint a parlamenti viszonyok ezt engedik, rögtön elő is veszi. A 30. §-hoz igenis ragaszkodik. Ebben a kérdésben Neumann Ármán nem adott be különvéleményt. De hiszen ezt a kérdést annak idejében a Ház majd megvitathatja. Folyik a munkálát a perrendtartás életbe léptetési javaslata felett is, a mit a javaslat parlamenti tárgyalása előtt be fog nyújtani. A polgári törvénykönyvnel fontos körülmény, hogy ez kellő alaposággal vitatassék meg, hiszen ez talán évszázadokra rendezi magánjogi viszonyainkat. Mielőtt a perrendtartási javaslat törvény lesz, minden gondjával azon lesz, hogy kidolgozza a polgári törvénykönyv anyagát. Hisz, hogy az, a ki azt a miniszteri székéből be fogja nyújtani, már nagyjában készen kapja tőle a munkát. (Mozgás.) A végrehajtásoknál az ügyvédi kényszerű korlátozni fogja. (Helyeslés.) A telekkönyvek reformjára nagy gondja lesz, hiszen visszásság, hogy Magyarországban ebben a par excellence földművelő államban, a föld viszonyait osztrák törvény és osztrák rendelet szabályozza. Ő már három idevonatkozó törvényjavaslatot készített. — De ezeknek a polgári törvénykönyvvel illető részével összhangásban kell lenniük tehát a bizottság ezeket a panaszokat előbb le fogja tárgyalni, hogy a telekkönyv jogi viszonyai minél előbb rendeztessék. A betétszerkesztés kérdésének megoldása szintén rövid idő kérdése.

A büntetőtörvény novellája már régen folyik. Már évekkel ezelőtti adatok be javaslatot s azóta nem szünetelt a munka. Nemrégiben megibizott egy szakfőnök, hogy a meglévő javaslatokból tervezetet készítsen, melyben föltételek eltávolítás, a fiataikornak büntetése és más fontos elvi kérdések is elintéztetnek. Eddig a fiataikornak büntetése javítóintézetekben merült ki. Ezt a miniszter a mi viszonyainkra nem találja megfelelőnek, hiszen a javítóintézetek száma a fiataikornak büntetése képest aránytalanul csekély. Ő a javítóintézetek fejlesztésére nagy súlyt helyez, de gondoskodni akar a fiataikornak büntetése büntetéséről azáltal is, hogy számukra külön fogházakat emel.

Az esküdtisékek eltörlésére vagy korlátozására nem is gondol. (Nagy helyeslés.) Az a vélemény, hogy hatáskörét a közönséges büntetéseknél is kiterjessze. (Eltér.) A jogorvoslati rendszert azonban javítani kell. A Kuria restanciáinak ebben a rendszerben

is egyik okát kell keresni. A semmisségi panaszokról azt hitték, hogy két tanács könnyedén elintézi azokat, pedig öt tanács van végzett azokkal. Ugy akarja a semmisségi panaszok dolgát reformálni, hogy a járásbírói ügyekben érkezett semmisségi panaszokat a tábla intézze. A Kuria munkáját belterjessebbé akarja tenni azzal, hogy némely ügyben hivatalból kell eljárnia.

Az ügyvédi rendtartás dolgában az elintéztől egy életrevaló tanácsot nem kapott. (Mozgás.) A bitorkációnak semmi értelme nincs. Az ügyvédek nagy száma a legnagyobb baj. Az ügyvédi és bírói vizsga megsemmisítése munkában van s az ősszel be fogja nyújtani. Ennek meg lesz az a hatása, hogy megnehezíti a joggyakorlatot azaz, hogy mindenkinek kell egy évet a bíróságnál díjmentesen szolgálni és az ügyvédi vizsgát után két évi utógyakorlat lesz. Az ügyvédi nyugdíjnak nem volt nagy barátja. De végre is annyira sürgették, hogy kénytelen volt kezébe venni a dolgot. — A kérdés most tárgyalás alatt áll s az ügyvédi kamarák nyilatkozatai után állást foglal.

Az életbe léptetési törvény a vándorbírák intézményét is kreálja. Persze, ez azért nem azt jelenti, hogy egészen a házhoz szállítják az igazságszolgáltatást. Hanem a járásokat beosztják szakaszokra s azokban bizonyos időközönként megjelenik a bíró.

Felhozták a bírák nagy számát. Ezzel szemben hivatkozik statisztikai adatokra, melyek szerint minden nyugati államban több a bírák száma, mint nálunk, a hol pedig ezekre több a szükség. — Különböztetés, kit tekintünk mi bíráknak. Ha a községi bírákat idevesszük, akkor nekünk mindenesetre igen sok a bírák. Hogyan képzelik el, hogy az ügyeknek iszonyu számát 300 bíró például — ennyire hivatkoztak — elintézhették.

A büntetőtörvénykönyv reformja tárgyában kijelenti, hogy a munkálatok folyamatosan vannak. A reformálásnál nagy tekintettel lesz a fiataikornak büntetése. A javítóintézeteket meg kellene kettőzni, háromszorozni, ez pedig tetemes költségekkel járna. Dacára, hogy ő a javítóintézetekre nagy gondot fordít, nem áll módjában újabb intézetek felállítására. Gondoskodni kell egy külön fogházról, ahol ha nem is egy jövőre való kiképzetésben részesülnek a 13-14 éves bűnösök, hanem oktatás útján bizonyos tekintetben javíttassanak. Az esküdtiséki intézmény eltörlésére nem is gondol. Szerinte az esküdtisékek csak akkor lesznek életképesek, ha nem megszorítani, hanem kiterjeszteni fogjuk hatáskörét. (Helyeslés a Ház minden oldalán.) A Kuria restanciáiról szólva kijelenti, hogy azoknak megszüntetéséről is mindent megtesz. Nem helyesli azt sem, hogy a váloperek a táblák hatáskörébe becsússzanak, mert ezek a változások csak késleltetnek az ügyek elintézését. Az ügyvédi nyugdíjintézményre megjegyzi, hogy a maga részéről e dolognak nem nagy barátja.

TÁRCA.

Memento.

— Irt: Révai Károly. —

Mikor Dobolyi Géza, a gazdag geneci földesúr 1884-ben megöregedett, nem volt boldogabb ember három napi járó földön! Felcsépett, a gyapjai jószágigazgató leányát, legszebb leánykát tartották a megyében. S e tekintetben tökéletes igazuk volt; mert Kormos Ilona sugar alakja, aranyos szőke haja, nagy kék szeme messzi földről csalógatta a gavalérokat a gyapjai pusztára, míg végre Dobolyi Géza került ki győzelmesen a versenyből.

Országra szóló lakodalmat tartottak; Kormos Balázs jószágigazgató ur kitélt magáért. Tehetett is, mert volt pénze elég; meg aztán a szép Ilona, egyetlen leánya volt, nem illet volna, hogy fősvénykedjék. A sok versenyző gavalér kénytelen-kelletlen belenyugodott Ilona választásába s bár fanyar mosolylyal, mégis üdvözölték a boldog véglegényt, sőt rogyásig táncoltak a Dobolyi lakodalmán. Különösen Sarlai Laci tűntette ki magát, ki a versenyben alig egy arasszal maradt a boldog Dobolyi Géza mögött. Beszéltek is akkoriban, hogy Ilona Sarlai Laci választotta, de Kormos Balázs ur többre becsülte a gazdag földesurat, mint Lacit, kinek mint főszolgabírónak elég szép állása volt ugyan, de egy talpalatnyi földet sem mondhatott magának.

Azt is beszéltek, hogy a szép Ilona sokat sirt az apai hatalom ilyen rendelkezése miatt, de hát utókére is bele nyugodott mint engedelmes, okos leány s oda nyújtotta kezét Dobolyinak.

Hogy szívében mit érzett? azzal ugyan nem törődött senki. Azt mondták: majd megszokik, elfelejti Lacit, ha nem lesz alkalma vele találkozni; meg aztán Géza érti

totta; vejenek kezét nyújtott, s férfiasan megrázta.

— Legyetek boldogok!

Többet nem is szólott, a négy szürke rőpítve vitte őket a geneci országúton.

Tizenkilenc év telt el azóta; a híres lakodalmára alig emlékezett már valaki. Kormos Balázs is megtört őseihez, oda tettek följe mellé a gyapjai családi sírholtba. Tizenkilenc év óta volt a szép Ilona Dobolyi Géza neje, de tizenhét év óta megváltak halra egymásra nézve!

A nagyságos urnak teljesen elkülönített lakosztálya volt, három szoba a kerte nyíló ablakokkal és ajtóval, a nagyságos asszony elől lakott két leányával, csak az ebédlő volt közös, hol mindennap háromszor pontosan megjelent a házi ur; reggelizett, ebédelt és vacsorált családja körében; némán, egyetlen hang nélkül ült a helyén, gyorsan elvágta az étkezést, megcsókolta két leányá homlokát, nejeire egyetlen pillantást sem vetett, aztán megint visszavonult külön lakosztályába.

Es ez a jelenet 17 év óta napoként megismétlődött!

Szörnyű mélységnek kellett tántorgania a házastársak közt, hogy azok ily hosszú idő óta soha egymással nem beszéltek. Mintha nem is ismerték volna egymást. A két viruló szép leány, kik igitestvérek voltak, a szűk ellenséges viszony miatt sokat szenvedett; valóban szánandó helyzetben voltak.

Szüleikkel csak külön-külön értekezhettek, mert az étkezési idő alatt dermesztő némaság honolt az ebédlőben s csak a felzolgáló cselédnek lábainak halk kopogása jelezte, hogy élő emberek vannak jelen. S ez a viszony mély behatással volt lelkületükre; valami szomorú báj ömlött el szép arcukon. Mert bájos két leány volt. Tökéletesen anyuk szőpségét örökölték; egyforma magas sugar alak volt mindkettő, hosszú, kisse rőbbe játszó szőke hajjal, nagy kék szemekkel, üde rózsás arccal.

Addig, míg a főváros egyik előkelő

nevelőintézetében voltak, eléggé boldognak érezték magukat, de a nyári szünidőkön, a mikor otthon töltötték pár hetet a nyomorító légkörben, — a park százados fái sok sóhajtatásnak s még több könnyhullatásnak voltak tanúi. Alig is várták, hogy visszatérjenek az intézetbe, hol a tanulás mellett mégis volt némi mulatságban részesük.

De hát ennek is vége szakadt. Mikor a 13-ik évet betöltötték, véglegesen hazakerültek a szomorú házba, mely sz rnyűbb volt roájuk nézve, mint egy bezárt kolostor.

Természetesen legelőbb időt anyjukkal töltötték együtt; a két leány áttölelte kétfelől a bánatos asszonyt s sokszor órák hosszúak sétáltak az árnyas fák alatt, s meleg szeretettel igitkeztek anyjuk halvány arcára egy mosolyt csalni.

Aztán volt még egy különös jelenség a Dobolyi kastélyban, mely kíváncsi embereknek, kik valaha ott megfordultak, sok találgatásra adott okot. Ugyanis minden ajtón maradó vastag betűkkel föl volt írva: 1886 június hó 10-ike. S nemcsak a belső, egymással nyíló szobák ajtaján, hanem a hosszú folyosókon is, a nagy üveges ajtókon s a cselédnek lakosztályán is ott diszelt ez az évszám, mint egy hatalmas Memento!

Töböt esküvőjük után két évre kellett valaminek történnie a kastélyban, mi ezen évszám megörökítését vonta maga után.

Senki nem tudott erről felvilágosítást adni; a cselédnek utján kiszivárgott ugyan minde föle hír, de az nagyreszt csak találgatás volt. Régi barátjaik, kik az első két évben házukba jártak, — lassanként elmaradoztak; a hideg fogadtatás, a vissza nem adott látogatások eléggé kimutatták a jó barátoknak, hogy Dobolyiék a további ismeretséget nem óhajtik.

Öreg cselédnek emlékeztek vissza 1886. június 10-ére. Valami nagy mulatság volt a kastélyban, sok vendég volt jelen a környékről, a társaság csak reggel fel kezdett oszladni, meglehetősen virágos kedvben.

Arra is emlékeztek, hogy Sarlai Laci már éppen indulóban volt, mikor a háziur pár pillanatra visszaszólította; jó kedvvel, mosolyogva vonult a két férfi egy külön szobába, s valami fölött halkan, titkosan érkezett. Aztán Dobolyi barátságosan kikísérte a főszolgabíró, kezét fogott vele, s elbucsuzott tőle. A fiataiság vagy része már a kocsikban elhelyezkedett s borízú hangon énekeltek a „szép asszony nótáit”, ki kendőjét lengtetve állott az üveges folyosón. Mikor aztán az utolsó kocsi is kirobogott a kastély udvaráról, Dobolyi Géza arca teljesen megváltozott. Fakó sapadíszt öntötte el, ajkai remegtek; fáradtan, szomorúan ment nejehez, ki még akkor is mosolyogva állott a folyosón, — karofogta s levezte a kis kerti pavilonba. Csak késő déli felé jöttek ismét elő. A ragyogó szép Ilona halottalvány volt, szemei beestek, arcán fájdalommal barázdák képződtek; a pavilonban eltöltött pár óra alatt mintha egy évtizedet élt volna át.

Csüggedten, mely szomorúsággal haladtak föl mindketten a kastély lépcsőin; Dobolyi a gyermekszobába sietett; megölelte, megcsókolta az alvó ikreket, aztán szobába vonult.

Aznapi délután már festette az asztalos az ajtókra a Memento!

Ennyit tudtak az öreg cselédnek beszélni, de okát egyik sem tudta adni, még csak nem is gyanította. Ez volt egyáltalán az utolsó társas összejövetel Dobolyiékénál, a geneci kastélyban.

Eleinte természetesen sokat beszéltek a Dobolyiék viszonyáról; de az idő lassanként megörölt miadent; a sok találgatás, cselédpletyka, híresztelések elnémultak a forgandó idővel s végül már senki sem törődött az egész dologgal. Megszokták Dobolyiékát úgy tekinteni, mint a kék megvannak halva a társadalomra nézve.

Három emberi lény volt csak az egész földkerekségén, kik az 1886. évi június 10-iki katasztrófa történetét tudták: a szép

Nessi Pál: Mi sem!

Plósz Sándor igazságügyminiszter: Azonban annyi esetben kérelmeztek ezt, hogy kénytelen volt belefogni. Ha majd az ügyvédi kamarák jelentése beérkezik, akkor fog az ügyben állást foglalni. Nem osztja Gál Sándornak a bírák számának emelésére vonatkozó nézetét. Nagy tévedésben volt, a mikor Angliával hasonlította össze a mi állapotainkat, a hol 100.000 emberre 54 bíró esik. Ezek külön, speciális viszonyok. Ha mi a közéleti bírákat, árvasszéki ülnököket is számítjuk, mi is felmutatnánk ilyen arányt. Az albirói állások megszüntetését sem helyesli. Az albirák mindannyian kifogástalanul végzik kötelességüket. — Hogy ezek fiatalembereket rendszert, arra csak az a megjegyzése, hogy ha valaki 25—30 éves korára nem tanult meg bíróságot, 60 esztendősen korukban sem fogják. A telekkönyvvezetőket is szaporította, mert belátta, hogy nagy segítségre vannak a bírásoknak. A VII. fizetési osztályba sorolt bírák számának szaporítását is helyesli, hogy ezzel is javítsák a bírák anyagi helyzetét. Az előléptetésekkel sem lehet rohani, Szilágyi alatt megtörtént, hogy 3 évi bírói működés után táblabírói rangba jutott valaki. Hát ez az ő miniszterkedése alatt nem történt meg.

Egy hang balról: Elég baj! **Plósz** miniszter: Elég baj? Hát én azt mondom, hogy az ilyen állapotokkal tönkre lehetne tenni Magyarországot egész bírósági rendszerét.

Felkiáltások a baloldalon: Egy kis protekció kell csak. **Plósz** miniszter erre a közbeszólásra kijelenti, hogy a protekciónak soha nem volt barátja. Sokan aprotokálnak is rá, hogy az ajánló leveleket föl sem bontja. (Helyeslés a jobb oldalon). Összehasonlítást tesz a múlt és a jelenlegi kormányzat eredményei között. Arra a megjegyzésre jut, hogy az igazságügyi kormányzat olyan eredményeket tud felmutatni, mint a melyről az előtt álmodni sem lehetett. (Helyeslés a jobboldalon).

Lengyel Zoltán: A statisztika csall **Plósz** miniszter tiltakozik a vádak ellen, mert csak a vak nem láthatja a haladást. (Úgy van a jobb oldalon). Részletesen ismerteti munkáját. Kimutatja, hogy a judikatura terén is nagy a haladás. A restanciák nagyon apadtak és mindent elkövet, hogy a jövőben is ebben a mederben folyjon az igazságszolgáltatás.

Lengyel Zoltán: Dehogy is apadtak! **Plósz** miniszter: Hogy nem apadtak? Hisz a napokban a baloldaltól még olyan felszólalás is történt, hogy olyan gyors az igazságszolgáltatás, hogy az adósok ideje sincsen ügyének rendezésére. (Nagy derűség.) Igéri, hogy mindent elkövet a bajok orvoslására. Kéri a javaslat elfogadását, a tárgyalónál vált határozati javaslatok elvetését. (Éljenés a jobboldalon).

A ház a költségvetést megszavazza. **Bizony** Ákos a miniszter megnyugtató kijelentéseinek hatása alatt visszavonja határozati javaslatát. (Helyeslés a baloldalon).

Ezután elvetették Sebess Dénes határozati javaslatát, mely után rátértek a törvényjavaslat részletes tárgyalására.

A törvényszékek és járásbíró-ságok tételéről.

Olay Lajos a szövekezetek bejegyzése ellen szól.

Plósz Sándor igazságügyminiszter kijelenti, hogy a perrendtartással ezt a kérdést is szabályozni fogja. Az ügyet rövid

idő alatt tanulmánytárgyává teszi és nem sokára abban a helyzetben lesz, hogy a törvényjavaslatot a Ház asztalára tegye.

Visontai Soma helyesli, hogy az igazságügyminiszter megvédte az esküdtzékeket. Csodálkozik, hogy Bizony Ákos, egy függetlenségi képviselő az esküdtzékek eltolása mellett beszélt. Hisz a március 15-iki 12 pontnak egyikében a 48-as ifjúság követelte az esküdtzékeket. Hosszas polemizál beszéde többi részével is, sorra megcáfolja érveit.

Lengyel Zoltán és Nessi Pál szólnak még az igazságügyi tárcához, majd **Plósz Sándor** felel és többek között kijelenti, hogy megfontolás tárgyává teszi a végrehajtói állások megszüntetését.

Ezután a honvédelmi tárcára került a sor.

Bakonyi Samu holnapra kérte beszédjének elmondását.

Lengyel Zoltánnak a gyorsíródról szóló panasza után elnök az ülést bezárta.

A Kolozsvári Nemzeti Színház sorsa.

Ki lesz az új igazgató?

Kolozsvár, aug. 4.

A kolozsvári Nemzeti Színház igazgatója Bőly József lesz. Egy olvasósok ezt egyik helyi lapunkban, az E-k-ben. Az az nem is így olvassuk, hanem a következőképpen:

„Bizonyos azonban már, hogy a szegedi színház igazgatója újabb hat esztendőre Janovics Jenő dr. marad s ekként — mivel ő nem pályázik a kolozsvári színházra — annak intendánsa Bőly József lesz.”

A mint méltóztatik látni — a fenti sorok szerint — Janovics Jenő dr. kegyet gyakorol Bőly József szemben, „mivel ő nem pályázik” és így átengedi a tért Bőly Józsefnek. Mert — és ez tünik ki abból a közleményből — ha dr. Janovics Jenő nem lenne oly engedékeny és pályázna erre a színházra, akkor mehetnének — mondjuk — zabot hegyezni a többi reflektánsok, ide ugyan nem jöhetnének.

Mi e helyen köszönetet, igaz szívvel jövő köszönetet mondunk Janovics Jenőnek; nem azért, mert most már nagy kegyesen — az említett forrás szerint — átengedte a színházat Bőly Józsefnek, hanem azért, hogy egyáltalában nem reflektál a mi színházunkra.

De e köszönetünk kifejezése alkalmával kötelességünknek tartjuk alapos kételeyeinket kifejezni az „E-k” említett hírének valódsága iránt, mert a kolozsvári színház kérdése még döntésre nem került.

Talán nem vonnánk ily határozottan kétségbe az E-k. hírének alaposságát, ha nem ismernők a hír forrását és nem tudnók, hogy az aki ezt a hírt ebben a formában világgá bocsátotta, halvány sítelmével sem bír a kolozsvári viszonyokkal. A hír egy Janovics-párti szegedi lap-

asszonyka, a szerencsétlen férj és Sarlai Laci. De ennek a három lénynek lelkebe örökre el volt temetve a gyász esemény; soha áruló szó el nem siklott ajkairól.

Szegény Dobolyi Géának 17 év óta mindennap eszébe jutott az a szörnyű pillanat. Oly élelken látta maga előtt lezajlani az eseményeket, mintha csak tegnap történt volna. Az az utolsó mulatság az ő halotti tóra volt. Eszébe jut minden legkisebb részlet, még a dalok is a fülébe csengenek, miket a fiatalság akkor énekelt. Bucsuóban voltak éppen; a megyebeli fiatalság az utolsó pohárka konyakot ürítgette, mikor ő, mint gondos házigazda, kiment egy pillanatra, hogy a kocsik iránt intézkedjék. Véletlenül-e, vagy szándékosan, nem az üveges folyosón ment végig, hanem hátul került, a kert felé nyíló ajtón.

A mint kilépett, hirtelen megállott, mert süttőgő szavakat hallott a kertben. Pár pillanattal mozdulatlanul hallgatta a süttőgést; egyszerre megvilant szemé előtt nevének fehér ruhája; megrendülve nézett oda. A fájmin bokrok mellett Sarlai Laci állott, s a szép Ilona, az ő szemefénye, vad szenvedélyvel csúngott a férfi nyakán, ki mámorosan csókoltatta az asszony arcát, szemét, ajkait.

Első pillanatban arra gondolt, hogy fegyvert ragad, s mindkettőt feleríti és saját szívébe is golyórt röpít, hadd pusztuljanak el mindhárman; de aztán eszébe jutottak az ártatlan ikerlánykák, kik szülők nélkül maradának e hitvány földön! Nem tudta tovább nézni ezen undorító jelenetet, mely főláborította minden csöpp véré; nesztelenül visszatért a terembe, a bucuszkodó fiatalisághoz, hová pár perc múlva Sarlai is visszatért.

Azalatt a kocsik előállottak; a fiatal-ság zongorá, énekelve vonult ki, s a kocsikból kendőikkel integettek a szép házi asszonynak, ki mosolygva jelent meg az üveges folyosón.

Az utolsó pillanatban, mikor már

ból került az E-k-be. Azért írjuk, hogy „Janovics-párti” mert csakis az elfogultsággal vegyes tájékozatlanság jelentethet meg nyomtatásban olyat, hogy „mivel Janovics nem pályázik, Bőlyönre a színház”. Meri ezek szerint Janovicshoz földre fekvé vinné a belügyminiszter a kolozsvári színházat, ha a külömben rokonszenves fiatal igazgató — pályázna rá. De nem pályázik. Neki nem kell. Legyen Bőlyönre — mondja kegyesen Janovics — és úgy lesz az E-k szerint.

Sajnálattal konstatáljuk, hogy bizony-bizony, még senki se a kolozsvári színház. Bevalljuk esztendő, hogy mi minden személyi kérdéstől eltekintve, azt óhajtanók: bár lenne már valaki! Csak így ne lebegne a sorsa ég és föld között mint most.

Jó forrásból vett értesüléseink, a színház új gazdájáról a következők:

A színház sorsa ebben a hónapban — talán már a legközelebbi napokban — döntésre kerül. A belügyminiszter, első sorban Bőly József tárgyalt és tárgyal ma is. akivel pedig — finánciális okok miatt — még nem fejeződtek be a tárgyalások, mert Tisza — Bőly politikai szolgálatait tekintve — nem térhet egyszerűen napirendre Bőly ama ajánlata fölött, hogy a régi 80.000 korona szubvenció mellett hajlandó intendáns lenni a kolozsvári színházra. Viszont erre a 80.000 korona szubvencióra nincs fedezet, de meg az általános „takarékoskossági” elvek mellett, mivel sem lenne igazolva — legfeljebb a politikai szolgálattal — az újból felemelt szubvenció megadása. E körül folynak most a tárgyalások és Bőly József — úgy tudjuk — a fővárosban tartózkodik.

Megneheztli e kérdés suba alatt való elintézését Ditrói Mór ajánlata, aki — információink szerint — a mostani szubvenció mellett, sőt még talán annak némi csökkentésével is hajlandó átvenni a kolozsvári Nemzeti Színház igazgatását. Már pedig, ha Bőly József és a 80.000 koronás szubvenció; Ditrói Mór és a mostani szubvenciót tesszük a mérlegre, akkor a közéletnek valóságos elfajulását, konstatahatónk, ha mégis — Bőly József nyerné el a kolozsvári színházat. Mi akik politikailag ellenfelei vagyunk a kormánynak, a korrupciónak ekkora mértékét nem tétellezzük fel Tisza Istvánban.

Mert ez — tekintve minden művészi szempontból is — a közpénzek kezelésének oly foku lelkiismeretlenségét tárná előlünk, hogy mi erre még Tisza István sem tartjuk képesnek.

Mi tehát úgy látjuk a helyzetet, hogy az esetben, ha Bőly József valóban át akarja venni a színház vezetését, redukálni fogja követeléseit. Ha nem: akkor ezt a színházat csak Ditrói Mór fogja igazgatni. Aminek tulajdonképpen még egyenlő követelések mellett is be kellene következni, ha a belügyminiszteriumban csupán, vagy legalább első sorban a művészi szempontok, a színház művészi jövője kerülne elbírálás alá.

Erre azonban nem számítunk. De azt joggal elvárjuk, hogy az állam pénzt ne tekintse a Csáky szalmájának és ha Bőly József megmarad követelése mellett, ezt a követelést nincs jogában — még a belügyminiszternek sem — teljesíteni.

A japán—orosz háború.

— Express tudósítás. —

Budapest, aug. 4.

A külügyminisztérium távirati eszmecserében áll az Egyesült Államok különböző külföldi képviselőivel a hajóknak és amerikai áruknak Oroszország részéről nyílt tengeren történt lefoglalása és megsemmisítése miatt, de álláspontját a lefoglalás egész körében nem tudja tüzetesen megállapítani. Az eszmecserére nemcsak Washingtonra és Pétvárra szorítkozik, mert annak célja ama kormányok nézetét is kitűnő, melyeknek hajózása a legtöbbet szenvedett. Hiszik, hogy abban a körülményben, hogy az angol és német cégek hajókat, az amerikaiak pedig csak árukat veszítettek, magyarázat van arra nézve, hogy az észak-amerikai Egyesült Államok kormánya esőndesebben jár el, mint a hogy azt különben tenné. De semmi körülmények között sem fog eltérni amaz alapelvtől, hogy az élelmiszereket, a meynyiben nem közvedendő hadviselő felek serege, vagy tengerészete részére szánvák, hadi csempészeteinek nem tekintik. Az angol álláspont, mely abban nyilvánul, hogy a bur háború idején Anglia fizetett a lefoglalt amerikai élelmiszerekért, az itt uralkodó felfogás szerint biztosíték annak, hogy az Egyesült Államot elegendő támogatást találtak arra, hogy Oroszországot kényszerítsék, hogy álljon el az amerikai

élelmiszerek lefoglalásától, a melyek Kínának vannak szánva.

Sőt azokat az amerikai élelmiszereket se bánták, a melyek egyes személyek címére mennek Japánba a háborus időben, ha tisztára bebizonyítva nincs, hogy ezek az élelmiszerek a japán hadseregnek vagy haditengerészetnek voltak szánva. Itt úgy látszik, nem akarják az Ardova lefoglalásának kérését tovább feszegetni.

Budapestre ma a következő táviratok érkeztek:

Az angol alsóházról.

London, aug. 4.

(Alsóház.) A tegnapi ülés hajnalig tartott, mert a szabadelvűek a leghevesebb ellenkezéssel igyekeztek bizonyos dolgokat megakadályozni, melyeket a kormány az ellésszak végéig el akart intézni. Elfogadtak egy határozatot, a melyvel segélyezést szavaztak meg a Cunard Lineának, a kormány-nak a Cunard Lineal történt egyezsége szerint és bár a szabadelvűek a segélyezést ellenezték utalással arra, hogy a társaságnak nyújtott feltételek túlkedvezők és hogy nincs már szükség a segélyezésre, mert az Atlanti hajózási trust nem vált be.

London, aug. 4.

Port-Artur körül kemény küzdelem folyik: ez minden, a mi onnan hallatszik. Tokióból azt jelentik, hogy a japánok három napos harc után elfoglalták a Santajkai erősséget, a mely igen fontos pont.

London, aug. 4.

A Santajku erősség, amelyet a japánok három napos harc után elfoglaltak, északkeletre fekszik a főköltőtől. A kikötő azonban onnan még nem lehet hatáson bombázni, mert a Cuogtu erősség az elfoglalt erősség és kikötő között van. Nagyon nehéz különben is a hegyre ágyut fölvontatni.

Csifu, aug. 4.

A japánok háromnapos rohama, mely a Port-Arturtól északra és keletre levő belső erősségek ellen irányult, eredménytelen maradt. Port-Arturtól ideérkezett bárkák a következőket jelentik: Julius 26-án napfelkelte előtt a japánok Vokanból kezdék a támadást a parti erősségek ellen. Az orosz előőrsöket visszaszorították. Ezel egyidőben Togo tengernagy nagy távolságból lövöldözte az erősséget.

Az erősségek tüze kényszerítette a hajókat bizonyos távolságban maradásra, lehetetlenné téve, hogy a hajók és szárazföldi csapatok együtt működjenek. Másnap reggel elhagyta az orosz hajóhad a kikötőt az Aranyhegyen levő ütegek védelme alatt. De nem kezdte a japánokra tüzelni és nemokára visszavonult a horonyzó helyre.

A támadás Port-Artur északi részében 27-ikén történt. — A japánok balszárnya Siu jingnél vonult az oroszok ellen. A bárkák Port-Arturt elhagyták, még három napig a város közelében maradtak, de nem hallottak több tüzelést. A port-arturi orosz kórházak túl vannak zsúfolva. A sebesülteket a kínaiak tüzeiben és lakóházakban helyezték el, kiknek házaikat e célból rendelkezésre kellett bocsátani.

1904 aug. hó 1-ével új előfizetést nyitottunk az „UJSÁG”-ra.

aug. 1-től szept. 1-ig 2 korona.
Negyedévre 6 korona.
Félévre 12 korona.
Kérjük azokat a t. c. vidéki előfizetőket, kiknek előfizetése lejárt, hogy az „UJSÁG” megrendelését minél előbb megújítani szíveskedjenek.

Füzdőre utazó előfizetőinknek az „Ujság”-ot pontosan utána küldjük, azonban a cím pontos beküldését kérjük.

UJDONSÁGOK.

Tennisz élet a vidéken.

Kolozsvár, aug. 5.

Nemrégiben a kolozsvári tennisz-életről számoltunk be olvasóinknak és hézagosan — oh! most tudjuk csak milyen hézagosan — közöltük azoknak a névsorát, a kik Kolozsvárról a tennisz-sport lelkes hívei. (A névsor összegyűjtője különben szent fogadalmat tett, hogy soha többé névsort nem állít össze, mert kifejtette abból: az ideálját, annak a nagymamáját, akik most fázáz gyűlölettel viselkednek iránta. De kihagyta a szabója leányát, a cipésze feleségét is, akik most ügyvéd kézzre adták az elmaradt részletfizetéseket.)

De hogy komolyan szóljunk: a vidéken még előbbre is vannak, mint nálunk, mert Farnoson és Magyar Bikalon már tennisz-klubok is alakultak és augusztusban nagy versenyeket rendeznek. A farnosiak a Szent-Iványi birtokon, a bikalikai Szabó Gyula birtokán üzik a tenniszvezést, mindkét helyen pompás tennisz-ground áll a társaság rendelkezésére.

Minden szerdán és szombaton nagy tennisz-zsurok vannak, melyeken összegyűl a környékbeli intelligencia fiatalisága és nagy kedvvel és hódolnak a kellemes sportnak, élőkön a lelkes sport-ladyval — a Tennisz-Klub elnökével — Szent-Iványi Erzsike urólygygyel, kiknek buzgó fáradozásai alapították meg a Tennisz-klubot, összegyűjtve a tennisz-zás lelkes híveit.

Talány.

Irla: Szende Arisztid.

Kolozsvár, augusztus 5.

Békes egyetértésben s csendes elmélkedéssel töltvén napjaikat, éltek a napsugaras, pálmás völgyben a Böles és az Ifjak. Az Ifjak majd a márványoszlop tornácok gyűlék össze, hogy hallgassák a Böles oktatását, majd a kertben föl s alá sétálgatva figyelték áhítattal mesterük tanító szavaira. Egyszer, napgyugvaskor ismét együtt voltak mind s becézó szeretettel vették körül az egész napi oktatásban elfáradt Mestert. Mely hallgatásba merülve néztek a lenyugvó nap káprázató bitorát.

A hosszas csendet végre az Ifjak egyike törte meg, szólna:

— O Mesterünk, mondj a mi szivünk épülésére mesét, csodát, történet, hadd gyönyörködjek benne a mi lelkünk. Vagy adj fel nekünk kérdéseket a lét titkaiból, a melyeket fűrkészre kutatunk egész napi munkánkban, lásd, hogy nem vagyunk érdemtelennék szeretetre s elméinkbe vésztük, a mi igazságszövedből morzsáknak vete lét nekünk.

A Böles: Jól van. — Halljátok. — Mi az: Rengeteg magasba ér fel. Félelmes szakadékok, meredélyek vannak rajta. Járatlan utak váltakoznak már kitaposott ösvényekkel. Ha fel-szállunk, elszédül arányain az emberi elme s ha magaslatairól letekinünk, oly kilátás tárul elénk, mint a paradicsomban sem lehet külön.

Első ifju: Mily könnyű kérdéseket velsz fel ő Böles! A megfajtás: a föld legmagasabb hegye!

A Böles: Nem. — Szédítő sebességgel száguld a végtelen világűr olyan térein is, hol madár se jár. Oly fényt terjeszt, hogy alig is bírja el látásunk s maga után a sötétben oly fénykévt hágy, hogy annak a világossága szinte a Napéval versenyez.

Az ifjak mind: Az üstökös! A Böles: Nem. — Oly mély, hogy a világ legmagasabb hegyének magasságánál is mélyebb. Iszonyatos szörnyek élnek benne. — Majd nyugodt és sima a felülete, akár a tükör, majd ijesztő nagyságú hullámokat vet, melyek, mint a pokol, elnyelnek mindent, mit élnek.

Az ifjak: A tenger! A Böles: Nem. — Fáradtan, elernyedten kutatunk benne üdítést után. De kopár, mint a szikla. Bájos, színes virág nem terem benne. A merre csak kimelelünk, mindenfelé végtelen sivárság, hiába keresünk benne valami vigasztalót, örömhözöt. Kiellen s terméketlen, hogy szeretnénk nyomasztó légköreiből szabadulni. Mi az?

Az ifjak: A sivatag. A Böles: Nem. — Aljas, mint gazdája, a sátán. Feneketlen az undok szenny, melyet ott itörzva szemlélhetünk. Oly kínokat osztogat, hogy rettenet hallgatni a fogak csikorgását. — Leirhatatlan alaku rémek s szörnyű fajzatok tájaja. S összetétt kézzel könyörgünk, ments meg ő mindenható az ő kísértésétől.

Az ifjak: A gyehenna! A Böles: Nem. — Az ifjak: Mondjad meg ő Böles, hisz el nem találjuk soha! A Böles: Összetörik s nem hull darabokra, millió s millió egyesül s mégis egy marad.

Az ifjak: Mondjad, mondjad! A Böles: Nem születik, mégis öröktől fogva van, de emberi szem nem látta, fül nem hallotta.

Az első ifju: Az Űr! A többiek: Ez maga az Űr! A Böles: Amannál több, mert van. Emennél kevesebb, mert ő Minden.

Az ifjak: Mester, tréfát üzsz belőlünk! Nincs semmi ég és föld között, mi e tulajdonságokat mind magában foglalhassa.

A Böles: De van. Az emberi lélek.

— (Kolozsvár—Nagyvárad.) Megtisztelés érte Kolozsvár városát. Nagyvárad város küldöttei látogattak el hozzánk, hogy közegészségügyi és közisztatási intézményeinket és azok berendezését megtekintés és tanulmányozzák s hogy a kolozsvári mintára Nagyváradon is hasonló létesítsenek. A küldöttség, melynek tagjai Komlósy Arthur városi tanácsos és Diószeghy József városi főmérnök voltak, tegnapelőtt érkezett Kolozsvárra és a városi tanácsosok vezetésével először is megtekintették a közbiztonsági, de különösen a serts-vágóhidat vették szemügyre, melyeket minden tekintetben páratlanul találtak. Azután megtekintették a vízvezetési telepet, továbbá a műgyégyarat és végül beható tanulmány tárgyává tették a burkolatot és a közisztatás berendezését. — Mindkettőt Nagyváradra és más vidéki városra szemben mintaszerűnek találták. A bizottság tegnap este távozott Kolozsvárról.

— (Kolozsvár az országos tűzoltó kongresszuson.) Ily címen között tegnap hírlukban ismertettük az országos tűzoltó kongresszus részletes programját s egyben arról is hírt adtunk, hogy Kolozsvárról Polcz Rezső tűzoltó főparancsnok és Kőrösi József alparancsnok vezettek a kongresszuson. Mint utjabban értesültünk még Dobai Antal egyesületi alelnök is bejelentette a kongresszuson való részvételét. Itt említjük meg, hogy a kongresszus rendező-bizottságának kolozsvári tagjai: Szvacsina Géza polgármester, Dózsa Endre alispán, Polcz Rezső

Sirolin

A legkiválóbb tanárok s orvosoktól mint hathatós szer:

idült bronchitis számarhuruf és különösen lábbadozóknál influenza után ajánlatik.

Emeli az étvágyat és a testsúlyt, eltávolítja a köhögést és a köpetet és megszünteti az éjjeli izzadást. — Kellense szaga és jó íze miatt a gyermekek is szeretik. A gyógyszerárakban üvegenként 4 — kor ér kapható. Figyeljünk, hogy minden üveg alant cizell legyen ellátva:

F. Hoffmann-La Roche & Co. vegyészeti gyár Basel (Svájc.)

Iskola Alapítvány — Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală — BCU Cluj-Napoca

3439 2—52

főparancsnok, Kuszko István titkár és Bartha György alparancsnok.

— **(A vatikáni nagykövet Budapestén.)** Gróf Szécsen Miklós vatikáni osztrák-magyar nagykövet, aki családjával együtt az erdélyi részekben nyaral, tegnap magánügyekben Budapestre érkezett s ez alkalomból látogatást tett gróf Tisza István miniszterelnöknél és dr. Barzevics Albert kultuszminiszternél. — Gróf Szécsen innen ismét az erdélyi részekbe tér családjához és csak októberben megy Rómába.

— **(Tiszti estély a Fellegváron.)** Ma este a kolozsvári helyőrség tisztikara a Fellegváron táncmulatságot rendez. Az idén még csak egy mulatságot rendez a tisztikar a Fellegváron, még pedig folyó hó 20-án Szent István napján.

— **(Egy koldus öngyilkossági kísérlete.)** Kolozsvár utcáinak ismert alakja: Midraska Géza, egy féllábu koldus, aki mindig a főtéren és a templomok környéke körül nyújtotta ki alacsonyáért a kezét. Néhány héttel ezelőtt eltűnt ez a koldus, csak most 1—2 napja került vissza ismét az utcára, homlokán egy nagy sebhelyvel. Valami rosszelkű emberek csúfosan megverték és megsebesítették a jóformán tehetetlen, mankón járó embert. De felépült sérüléseiből, ám ez esetben erős nyoma maradt a koldus lelkén is. Tegnap d. u. marólgot és kékköldöket ivott, mert megunt a koldulást. Ezt hozta fel öngyilkossága okát, mikor a mentők az első segélyben részesítették. De a szerencsétlen ember szándéka nem sikerült, kénytelen lesz tovább is folytatni a mesterséget, mert a bevett mérge csak belső sérüléseket okozott, de meg nem ölte, sőt felgyógyulása várható. A Karolina kórházban ápolják a szerencsétlen embert.

— **(Az asztalossegédék szakegylete zászlóavatása.)** A kolozsvári asztalos segédék szakegylete 10 éves fennállásának évfordulóját alkalmából aug. 14-én, vasárnap délután 10 órakor a Roudoutban zászlóavatási ünnepélyt rendez. — Este az ünnepélyvel kapcsolatosan táncmulatság lesz.

— **(Véres verekedések.)** A rendőrség úgy látszik nem akarja velünk tudatni, hogy bizony nem is olyan hatalmas az ő életük, hogy ha más nem, legalább egy-két bevett fej ember még is csak bekopogtat a rendőrségre, hogy rácsfoljon a sok panasza, hogy ilyen, meg amolyan csendes a város, hogy „ebben az ugorka szezonban igazán nem történik semmi.“ Pedig dehogyan történik, csak hogy talán kissé hatalmas dolog mindent bevezetni a sülőkönyvbe. Ma is két véres verekedés volt Kolozsvárt, melyről hallgat a rendőrség. Az egyik a monostori uton volt, hol Sziogyártó Nyikulajt verték véresre a monostoriak. Sziogyártó kissé többet öntött fel a garatra kelletténél és a mikor Szászfenestről, Kolozsvárra bejött, megtámadott néhány monostori oláh legényt. Ezek aztán alaposan helyben hagyták Sziogyártó urat. A mentők költötték be vérző sebeit arcán, fején, alkáriján. — A másik véres verekedés ma este 6 órakor volt a Szamosközi-utca 6. szám alatt. A verekedésből Csokan Vaszilja került ki bevett fejjel. A koponya hátsó felén kapott két 5—6 centiméter hosszú, súlyosabb természetű vágást, melyet a mentők bekötözték.

— **(Táncmulatság Désen.)** A dési ev. ref. fiú-iskola segélyalapja gyarapítására augusztus hó 6-án Désen, az ev. ref. fiú-iskola udvarán sétahangversenyyel összekötött táncmulatság lesz. A mulatság kezdete este 7 órakor.

— **(A vigyázatlanság áldozatai.)** A gazdaszonyok régi szokása, hogy ha a vasalóban nem akar a szén meggyújtani, petróleummal öntik be és gyújtják fel a szentet. Az ilyen szerű eljárás nem egyszer igen szerencsétlenül végződött, a sok intéző példa mégsem tudja leszoztatni a gazdaszonyokat erről a helytelen eljárásról. Ma hogy a leg-legalább lehet a szükséges elővigyázat eljárási a szén felgyújtásánál, számosan életükkel fizettek már vigyázatlanságukért. Tegnap délután a Bethlen-utca 6. szám alatt egy Vedri Regina nevű leány járt szerencsétlenül a vaszó felgyújtásánál. Ugyanis a petróleum lángja ruhájába kapott s bal karján több súlyos égési sebet szenvedett. A telefonon értesített mentők részesítették első orvosi segélyben. — A vigyázatlanság áldozata egy másik, Varga Zsuzsa nevű cselédleány is, ki a mint a tozgyújtáshoz fát használt, levágta bal kezét a tűvel. A mentők bekötözték kezét.

— **(Zászlószentelési ünnepély.)** A szilágysomlyói ipartestület augusztus hó 20-án tartja zászlószentelési ünnepélyét. Az ünnepély sorrendje: 1. Reggel 5 órakor ébresztő a szalmári m. kir. honvéd zenekarral és terek-lővésekkel. 2. Reggel 8 órakor gyülekezés az ipartestület otthonában. 3. Reggel fél 9 órakor kiűzőtűzés menesztése a fővédnök és zászlóanyáért. 4. Reggel 9 órakor ezek ünnepélyes fogadtatása. 5. Reggel fél 10 órakor felvonulás a róm. kath. templomba bevont zászlóval és katonazenekar kísérettel. 6. Reggel 10 órakor ünnepélyes szent mise és a zászló fölszentelése. 7. Isteni tisztelet után kivonult katonazenekar kísérettel a Bem téren felállított díszsátorhoz, hol az ünnepély sorrendje ez: a) Hymnus, előadja a Polgári dalárda; b) Hymnus, előadja a katonazenekar; c) Felekezeti lelkészek a zászlót megáldják és segeket beverik; d) Alkalmi beszéd, tartja Moni Gyula kir. közjegyző; e) Szék beverése előre megállapított sorrend szerint.

f) A zászlóanyát átadja a zászlót az ipartestületi elnöknek, a ki záróbeszédet tart. 8. Délután 1 órakor társasbéd a Városi Szállóba kethelyiségében. Az ebéd ideje alatt cigány zene játszik. 9. Délután 3 órakor a zászlószekek folytatódása beverése az ipartestületi otthonában. 10. Este 8 órakor a Báthory-várkertben hangversenyyel egybekötött táncmulatság, melynek műsora ez: a) Nyitány, előadja a katonazenekar; b) Alkalmi szavaltat c) Egyveleg. Előadja a Polgári dalárda. d) Tánca. — A táncdarabokat a katonazenekar a cigány bandával felváltva fogja játszani.

— **(A tifusz terjedése Aradon.)** Arad városából napról-napra, szomorubb híreket kapunk a tifusz rohamos terjedéséről. Aradi tudósítók jelentése szerint a tegnapi ötvenhárom huzmázbeteghez hét újabb csatlakozik. Ennyit jelentett be az orvosi hivatalnak. Ezenkívül két beteget a fővárosba szállítottak. E szerint összesen hatvankét tifuszbeteg van Aradon. Illetve csak ötvenhét, mert öt beteg meghalt. — Egyedül a tegnapi nap két áldozatot követelt. A hatóság intézkedéseket sorát Institoris Kálmán polgármester nyitotta meg azzal, hogy a törvény rendelkezéseit képest kimondta, hogy a tifuszjárvány fellépését a városban. Elrendelte tehát, hogy a tisztviselők a betegek elkülönítése körül, s a más óvintézkedések sorában a fertőtlenítést és a köztisztaságot szem előtt tartásák, s minden módon azon legyenek, hogy a káros hatások s a szennyezett tárgyak elhurcolása megakadályozassék. A főkapitány ezenkívül a nyers tejhabbal kevert jegeskávét kiszolgáltatását betiltotta.

— **(Agrária.)** Egy éve mulott, hogy az „Agrária“ zászlóját kibontva a hazai ipar szolgálatába szegődött.

Rövid ugyan még az idő, de eredmények tekintetében már is szép mutató díszekedhetik ezen vállalat. Több mint egy millió korona forgalmat ért el már az első év alatt és ezen tekintélyes összeg bizonyára eléggé igazolja azt, hogy a magyar földirtókasság — főleg a nagy uradalmak — ezen vállalatnak miközöttését melegen karolták fel és így a vállalat csakugyan szép jövőnek néz elébe.

Most a midőn az iparpártolások oly sok irányú mozgalmait látjuk a magyar ipar érdekében harca keln, valóban kitűnő példát temtetett az „Agrária“, a midőn oly irányzattal lépett az egyéb magyar iparpártolók sorába, hogy nem csupán felbressze figyelmét a nagy közönségnek a magyar gyártmányokra a vásárlásoknál, hanem az „Agrária“ egyáltalában más, mint magyar gyártmányt nem is hoz forgalomba és ez oly minden dícséretet érdemlő választása a magyar iparpártolások, hogy csak kíváncsok volna, miszerint más szakmában is bevezetnék az iparpártolási oly módját.

Az „Agrária“ ezen utórése a magyar ipar érdekében annál is inkább méltánylandó, mert ezáltal a vállalat mintegy saját kezére tett nehezítő bilincseket, tekintve, hogy működését oly időben folytatja, a midőn különösen a gazdasági gépekben csak egy hemzsegnék a külföldi gyárak importált termékei, a melyek sajnos még mindig elég súlyos mértékben neheznek a magyar termékekre, a magyar iparra.

Mindazonáltal fáradságot és áldozatot nem kímélve igyekezett a vállalat magának lépésről-lépésre tért hódítani, ezáltal az idegen gyártmányokat, a hol erre alkalom nyílt, kiszorítani, a mi bár kezdetben sok nehézséggel ütközött, de eredményesen és kitartó munkával folytán még is sikerült már egy év alatt elérnie azt, hogy az „Agrária“ szót egész Magyarországon ismerik és mindenki tudja, hogy e név, oly vállalat cége, mely céljaira való tekintettel méltán érdemli meg a hazai gazda közönség és kereskedő világ osztatlan pártfogását, mert az első és egyedüli ily irányú vállalat az országban.

Az „Agrária“ már is a legnagyobb mérvben elosztotta azon téves hitet, hogy a külföldi importált gépek szerkezet és anyag tekintetében a hazaiakat fölülmúlják és bebizonyította, hogy ellenkezőleg a magyar ipar termékei jobban állhatók az idegenekkel egy sorba, midáltal közelebb jutott azon kitűző céljához és ma már könnyebben esik az eddig elfoglalt gazdasági körökben is az idegen gyártmányokkal szemben a versenyt sikerrel felvenni és ezen sikereket által nem csupán a hazai iparnak szerezte meg a tiszteletet és pártfogást, hanem hozzájárult ahhoz is, hogy az egész magyar ipar iránt a kellő bizalom megszületett. Ez pedig oly munka, mely osztatlan tiszteletet érdemel meg mindenkitől.

Mult hóban jelent meg az „Agrária“ első képes nagy árjegyzéke (ingyen kiadás) díszes kiállításban, mely a gazdaságban szükséges összes gépeket és cikkeket magában foglalja. — Ezen kiváló szakmunka gazdaságok részére nélkülözhetetlen tanácsadó, egyúttal a magyar gépipar előrehaladásának hű tükré. Az „Agrária“ íródt: Budapest, V. ker. Váci-ut 2. szám alatt vannak.

— **(Megharapta a felesége.)** Lincz János temessági parasztagza tegnap felöntött a garatra és vígan tért hazafelé. Az asszony — amint ez már szokás — nem a legszívesebben fogadták. A férfi sem látogott és csakhamar összeverekedtek. Az asszony azonban nem bírt a részeg emberrel és hogy kiszabadítsa magát, beleharapott a férfi jobb felső karjába. Ez használ ugyan, mert a férfi jajgatva bocsátotta el az asszonyt, de reggelre a harapás körül éles fájdalmat érzett s egész karja megdagadt. Bevittek a kórházba, ahol konstátálták, hogy vérmérgezés állt be, amiért az egész kar amputálni kell.

— **(A fiuicai kávébehozatali Tarsaság.)** Kolozsvári főktelme, Mátyás királytér 12 szám alatt, f. hó 10-én nyílik meg. E cég kávé és tea különlegességei a legjobbak.

— **(Tüzek a vidéken.)** Az erdélyi részekből egymástól kapjuk a híreket a tüzvész pusztításairól. Az egyik szomorú hír Kolozs közeg pusztulásáról számol be. Hol Petőfi Sándor legszebb napjait töltötte,

Szatmármegye nagysomkúti járásának legmagyarabb községe, Koltó, csaknem egészen elhamvadt. Ezer magyar lakik a csendes, szorgalmas faluskában, mintegy oázis az oláhok közepette. Beétek szalmatetős házak, oda lett az élet, a takarmány, a télire való. Nagy László, a vármegye alispánja, öt ezer koronát küldött a nyomor pillanatnyi enyhítésére. Egy másik híradás Besztercéről érkezik, mely szerint a borbói havasokban több helyen is volt erdőégés. A legveszedelmesebb mérvet az az erdőégés öltött, mely a Kis Demeterhez Bolovan és Priszlop nevű erdőszeben pusztított s mintegy 80 holdnyi területen pusztította el az erdősegeket.

— **(Villámcsapás.)** Besztercei levelezők jelentése szerint a mult hét végén nagy zivatar vonult Májer községén át. A nagy égi háború alatt két helyen is beütött a villám és pedig Ilies Péter községi pénztárnok vendéglőjébe anélkül azonban, hogy valami kárt okozott volna és Galuska Tivadar házába, a hol egy fali órát, több szent képet és edényföldre vert a villám. — Ugyancsak besztercei levelezők írja, hogy a villám hatalmas csattanással Kapra Costán cigánykavács műhelyébe csapódva, lángba borította az egész épületet, mire az porrá égett.

— **(Régi bűn.)** A sárosmegyei Volvó község határában ezelőtt 10—12 évvel rablógylókasság történt. Abban az időben erdőirtás volt a környéken és az irtás alá került erdőrészt egy külföldi kereskedő vette meg, mely egy Brukner Bernát nevű megbízottja által végeztette a letarolást. Ezt a Brukner annak idején valaki meggyilkolta és a nála volt 10—12.000 korona készpénz, a mely az erdőirtással foglalkozott emberek fizetésére volt, elrabolták. A csendőrség annak idején mindenfelé kereste a gyilkost, de nem tudott nyomára akadni. Most azonban, a mikor már feledésbe ment a dolog — mint nekünk írják — véletlenül megkezdte a gyilkos. — Abban az időben Volvón egy Jaskula György nevű ember lakott, a ki vadházasságban élt Kulcsék Márta nevű nővel. Jaskula egy este belopódzott Brukner kocsmái szállására s a mikor a mitsen sejtő ember este lefeküdt és elaludt, Jaskula elvágta a nyakát és a pénzt elrabolta. A gyilkosság után Jaskula kiment Amerikába, itthagyan Kulcsék Mártát két gyermekével, a kik Jaskulától származtak. Az asszony tudott a gyilkosságról, de mert Jaskula azt ígérte, hogy a mint kiér és biztonságban esz, hajójegyet és utiköltséget küld neki, hogy utána mehesen, hallgatott a dologról. Az otthon maradt asszony várta a pénzt és a hajójegyet, de e helyett levelet kapott, melyben arról értesítették, hogy Jaskula egy bányászercsélenséget alkalmával meghalt. Az asszony ottára ment és megtudta, hogy embere álnév alatt már öt év óta tartózkodik Teplán és ott meg is nősült. Kulcsék Márta, amikor mindezt megtudta, feljelentést tett a csendőrségnek, amely Jaskulát letartóztatta és bekísérte a törvényszékhez.

x **Az influenza feltűnésekor** — körülbelül 10 év előtt — divatbetegségnek látszott és nevettek rajta. Idővel azonban ezt a kórokozót a legutolsó alantomos és veszélyesnek kellett megismernünk. Veszélyes különösen ama utóbajok végett, melyekkel jár. Ezen utóbajok legrosszabbika a légutak és légzőszervek tartós hurutja, mely gyakran súlyos tüdőbajj fejlődik. Ajánlatos tehát minden hurutnál, mely az influenzából fejlődik, oly szert használni, mely minden hátrányos következményeknek elejét veszi. Ilyenmő kiváló szer a „Sirolin“, kellemes ízű, jól emészthető és jótékony hatású szirup, melynek alapanyaga Thiool és narancshéj-szirup. Ezen kitűnő gyógygyógyiparum minden hurutnál fényesen bevált, mert a legrövidebb idő alatt megszünteti s így nem eléggé ajánlható.

NYÁRI SZÍNHÁZ.
Kolozsvár, pénteken, augusztus 5-é:
A hét Slézinger
Énekes bohózat táncokkal, 5 képen.
Kezdete fél 8-kor, vége fél 10-kor.
Holnap, szombaton, augusztus 6-án:
DEBORAH.

SZÍNHÁZ.
* **A lowoodi árva.** Kis számu közönség nézte végig tegnap este a Nyári Színházban a búske, megtörtetlen Lowoodi árva történetét. Tölvölgyi Margit a címszerepnek melegséggel, művésziességgel megjátszott alakításával sok tapsot kapott. Szakács a Lora szerepét karakterisztikusan, igaz színekkel dolgozta ki. Jók voltak még Laczkó, Palotai, Várdiné, Vámos, Szegő és Nagy Miklós. Szakács Ilonka egy kis fiút játszott bájosan és kedvesen. A kis Fejérvári Annuska is nagyon tetszett.

* **Deborah.** Az öt év óta pihentetett nagyhatású dráma „Deborah“ szombaton kerül színre a címszerepben Tölvölgyi Margittal, kinek „Deborah“, az üldözött zsidó lány, egyik legkitűnőbb szerepe.

* **Vendégszereplés.** A jövő hét folyamán egy fiatal énekesnő, Csorna Teres, a Rákosi Szidi iskolájának jelesen végzett növendéke fogja tehetségét két estén bemutatni. Az ifjú énekesnő, ki kolozsvári leány a „Rip Van Winkle“ Lisbetjét és a „Nebátcsvirág“ címszerepét fogja énekelni.

* **Reprizek.** Két nagyon rég nem adott kitűnő darab kerül műsorra a jövő héten. Sardon „Ferreol“ című nagyhatású törvényszéki drámája és „A tiszteletes ur keservei“ című kitűnő vígjáték. Ez utóbbit hétfőn adják elő.

* **Kritika a szinpadon.** A szinlap ezideig a színház közleményeit hozta, meg az előadás szereposztását. Most azonban, úgy látszik, új korszak előtt áll a szinlapkiadás: ezentúl kritikákat is fognak rajta közölni. Legalább az első lépés ezen a téren már megtörtént, még pedig Hódmezővásárhelyen, a hol most Nádasdy Pécsi társulata játszik. Ott ugyanis a szinlap közli az előtte való nap tartott előadás kritikáját is. Természetes, hogy a kritika abban különbözik más kritikáktól, hogy — mindig dicséri a szintársulatot, meg abban is, hogy — senki sem hisz neki.

Táviratok

Elitelt postasikkasztó.

Arad, aug. 4.

A kir. törvényszék Kajary Ódón postagyakornokot sikkasztásért 3 évi börtönrre ítélte.

A japán—orosz háború.

— Legújabb hírek. —

Budapest, aug. 4.

Londonból jelentik: Micshejszky orosz előkelő orvos leányát a stülselburgi várban kivégezték, mert fegyveresertésre izgatta a vár katonáit. A leány több előkelő hölgyvel együtt tépéseket készített, de eközben izgató rőpiratokat csempészett a katonákhoz. Két héttel ezelőtt letartóztatták, halálra ítélték és most végre is hajtották azt rajta.

A japánok Port-Arturt napok óta minden oldalról erős ostrom alá vették. Az összes külvárosok már japán kézre kerültek. A tengeren egy orosz ágyúnaszádót üzőbe vett Togo hajórajja, mire azt az oroszok maguk felrobbantották.

Oku jelentése szerint az oroszokat e hó 2-án visszavonulásra kényszerítették, mire azok Haisungból kivonulva, azt felgyújtották.

Agyonvert vasuti tiszt.

Zsolna, aug. 4.

Lakics Arnold vasuti tisztviselőt, egy szomszéd faluba tett sétája közben a feligazgatott lakosság gyűjtogatónak vélte és agyonverte. A szerencsétlen vasutast ma temették el. A tettesek közül már többet letartóztattak.

Egy családirtó rémtette.

Temesvár, aug. 4.

Golyovits Atanár ma agyonlőtte a feleségét, gyermekét és önmagát. Tettenek oka az, hogy Golyovits rövid idővel ezelőtt meggyilkolta a felesége kedvesét. Most halálos beteg volt és megvallotta feleségének szörnyű tetteit. De betegségéből felgyógyult és afeletti félelmében, hogy neje feljelent a szeretője meggyilkolásáért elpusztította a családját.

Aru- és értéktőzsde.

Budapest, aug. 4.

Budapesti gabontőzsde.

Ma jó kínálat és jó vételkezdéssel kezdetben néhány fillérrel drágább, később változatlan árákon elkelt 40.000 métermázsza buza, Rozs, árpa, tengeri tartott. Felmondott 1300 mm. tengeri augusztus 9-én leendő átvételére.

Az 1904. évi aug. hó 2. esti 6 órától aug. 3. esti 6 óráig Budapestre.

Érkezett:	Elszállított:
Buza... 15409 mm.	Buza... — mm.
Rozs... 4219 "	Rozs... — "
Árpa... 3790 "	Árpa... — "
Zab... 6889 "	Zab... 3020 "
Tengeri... 4117 "	Tengeri... 7581 "
Répe... 530 "	Répe... — "
Liszt... 207 "	Liszt... 13557 "
Korpa... — "	Korpa... 2215 "
Összesen: 34161 mm.	Összesen: 26353 mm.

A határidő üzlet.

A határidőüzlet szilárdan indult, később az árak kissé visszaestek.

Kezdete	Változás
Buza okt. 10.65	1051—1061
Buza	—
Buza ápr.-re 10.94	1090—1090
Rozs ápr.-re	—

REGÉNY.

Az ál-mandarin.

Írta: Hyan Hans.

Fordította: Jeanette.

Amerikai—chínai detektiv-regény a jelenkorból.

XIV. (56)

Egy kivégzés.

Ezek térdeltek, fejüket és felső testrésztük mélyen a földre hajtva, csak akkor emelkedve fel, ha a bíró kérdésre gyorsan pergő nyelvvel válaszoltak.

A Taotai mindezen könyörgés és alázatoskodásra méltóságos teljes és nyugodt maradt. Merev, mozdulatlan arc kifejezéséből érthető volt, hogy az előtte térdelők semmit, de semmit sem remélhetnek.

Tíz perc eltelté előtt, meghallották az ítéletet, mit csodálatos nyugalommal fogadtak, mely pedig biztosan lefejezés volt.

Pedig ezen halálán sokkal borzalmasabb, mint pl. a felakasztás, mert ennél az illető „fej nélkül jelenik meg a másvilágon“.

Most ismét két, copfjuknál összekötött kínai és egy másik, copfnélküli, tehát európai jelent meg.

Pál tullesztett képzelete a legutolsó-nak bevezetlben rögtön annak az alakját vélte felfedezni, kinek arcát, vér és sármak közt, minden éjjel szívszorogva látta megjelenni.

Midőn azonban a bűnös arcát bírāja és így Pál felé is fordítá, megkönnyebbülve lélegzett fel — tévedett!

Es ezen jóleső érzés közepette, elfogta ismét a kétség és félelem. Meddig fogja még a szerencsétlen ember alakját üldözni, míg szembe állhat vele? Ezen borzasztó feszült testi és lelki érzés örökké tart talán — és meddig bír ellentánni, kitartani mindezt?

De Pál kevésbé becstűlő önéreget. Fiait életére, melyet nem tett tönkre, mint más ilyen fiatal embereknek a különböző kicsapongások — egészen más viharokkal is képes lesz megdolgozni.

Azonkívül elég sokáig élt most már azon tudatban, hogy egy napon ezen szomorú konfliktust a hagyományos szeretet és elháríthatatlan kötelesség közt földre kell vinnie, hogy nyugodtan gondolhasson e pillanatra.

Igaz, voltak pillanatok, midőn nagy keserűséget érzett fellángolni magában és csak azt sajnálta, hogy a sors nem engedte meg, hogy ez úgynevezett végére jérjon; aminek előbb-utóbb úgy is meg kell történni.

Mivel Pálnak Mr. Morriszal még ezen délutánra megbeszélt dolga volt, elhatározá ezen egyöntű büntetést természetesen egyenlő ítéleteit tovább nem hallgatni; annál inkább sem, mert sem a panaszi, sem a boxerek védekezéseit nem érté s a kijárat felé igyekezett.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő:

HERCZEG JENŐ.

Lapfajladonos:

GOMBOS FERENCZ.

NYILTTÉ R.

Lány vagy fiu

mint tanuló felvétetik.

Fabritius Erik

könyv- és papírkereskedő

Kolozsvár,

Mátyás király-tér 32.

Oktober 1-étől kezdve

kiadó

Bolt-helyiségek

Deák Ferenc-utca 12. sz. a.

(Adler-féle ház.)

Ugyanott

Egy utcái emeleti lakás

2 szoba és konyha.

Értekezhetni:

GOMBOS FERENCZ

nyomdatulajdonosnál,

az „Ujság“ kiadóhivatalában

Díszokmánnal kitüntetve!

Bernáth E. Sándor varrógép kerékpár

nagy raktára és hangszór-üzlete (a n. kir. posta- és táv. szállítója) Kolozsvár

Összes áruimat havi részletezésre is adom és azokért 5 évig felelek. — Szakszerű villamos világítással és motoros berendezett mechanikai műhelyben a javításokat gyorsan és jutányos árban készítem. Nikkelezéseket, különféle színt emallirozásokat saját fűdőben és kemelezésben állítok elő.

Kerékpárkölszönözti osztályt tartok fenn!

Telefon 412.

Képes árjegyzéket adok háziérték!

